

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 franci. **Inserțiuni:** De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Făclii naționale din comitatul Caraș-Severin.

Motto: Așa se lumineze lumina vóstră innaintea ómenilor, ca ori-ce român de caracter vėdend faptele vóstre, se prefera a se spandura, decăt a vė urma vouă!

Proocul: Dragobete, cap de primăvară.

Tomáš Simion, un cameleon politic importat din streinătate în Lugoș, sau după terminul Șvabilor din Bănat: „Ein Herge-laufener“ șede c'ó dubie, după principiile lui Archimedes, încă ne-cualificabilă greutate, pe scaonul protopopesc gr. cat. al Lugoșului. Postul acesta hierarchie nu'l are dela Dumneđeu, pentru-că Dumneđeu dând cuiva un post îi dă și minte. Acel post îl are Tomáš Simion, fără știrea lui Dumneđeu, tot din aceea grație, din care ordinul corónei de fer spëndură de peptul lui Mihalka Lász-lo; o grație, care bucuos i-ar fi dat și minte, dér întocmirea din valea acésta a plângerilor e d'așa, încât nime nu póte da ceea-ce însu-și nu posede.

Tomáš Simion posede talentele recerute d'a șede pe ori-ce șea. Totdėuna la loc, unde se află o mâncare bună, și gata d'a șervi națiunei sale pentru remunerățiuni potrivite.

Ađi jócă în jurul pomului libertății, mâne móre de devotamént în antişambrele stăpânilor ăilei. Ori-când gata a servi binelui public, care din întémplare e totodată al lui, iar special aducénd grele jertfe prin abaterca dela părerile sale, cari totdeuna sânt ale mai marilor sei. Ađi roşu, mâne vinăt, verde, alb, negru, murg, galben, etc.; în întregă septă năna ateist, dumineca creştin adevérat: „Vivat gumielasticitatea!“

La alegerea de vicecomite în comitatul Caraş-Severin, se înţelege, a servit d'un neclătinit sprijin lui Jakobffy, sau după-cum se exprimă Şvabii din Bănat, a jucat rolul de: „Stimmvieh!“

A juca alt rol nu i-a conces facultăţile lui spirituali, cari totdeuna stănd sub zero, îi dau tótă îndreptăţirea la un post de canonic, fie acela chiar şi: În partibus infidelium, qui ad gentem latinam pertinerunt. —

(Va urma.)
BCU Cluj / Central University Library Cluj

Proiect de lege pentru regularea tâlhăriilor în România

A *Espunerea motivelor.*

În Bucureşti se fură, sparge şi jăfuie, de parecă Guni-arabi-Paşa e acolo şef de poliţie şi piramida lui C. A. Rosetti nu jace lângă Dâmboviţa ci lângă Nil. Nu trece ăi se n'auđi sau se nu ceteşti în ăiar de spargerii furturi şi omoruri, şi până-ce poliţia prinde vr'un agent d'ai sei în flagranti, Columbus uşor póte afla o a doua Americă.

Pănăcând Dâmboviţa nu se reguléză, că poliţia capitalei crailor de poduri ş'a industriei tragerei pe şfóră se se póta arunca în apă, fără pericol că se va opri în vro cotitură, şi noi ţinem la principiul ministrupreşedintelui Brateanu: „Că n'a sosit óra d'a ne despărţi de tâlhari!“

Spargerea camerelor și revisiunea constituțiunei stă ante portas. Așa ne spun diarele românești cu tendințe muscălești și reservațiuni mentali nemțești scrise în limba francesă.

În fața acestor grandreforme, spiritul timpului strigă după reforma tâlhăriilor din țără. Din motivele acestea ne grăbim a așterne înaltelor corpuri legiuitoře următor :

B. Proiect de lege.

§. 1. Porțile curților, ușile măgăsinelor și pivnițelor rămân nóptea ne'ncuiate, pentru-că numai așa se pot evita furturile prin spargeri forsate.

§. 2. În odăile de locuință cel puțin o usă rămâne mereu ne'ncuiată și nimenea nu se va mai plânge, că hoții iau spart fereștile ș'au intrat în odaiă.

§. 3. Când cineva plécă d'acasă se nu ducă cu sine lucruri prețioșe, precum sânt: Orológe, portmonele etc, pentru că numai așa se ia pungășilor ocașiunea din mână d'a ataca posonare streine.

§. 4. Îngrijitorii de curți se înlocuiesc în tractul din-napoi al caselor sau mai potrivit în pivniță, ca se nu conturbe prin strigări nedetimpurii: Hoți! Hoți! hodina locuitorilor.

§. 5. Lăcatele la uși și porți se construiază simple și uniforme, ca imitațiunea de chei se dispară.

§. 6. Pentru sterpirea furțișagurilor de cai, în tótă tēra se înlocuiesc caii prin măgari. Căile ferate trec în proprietatea lui Strussberg. Furniturile pentru armată se efeptuiesc prin miniștrii de resbel sub stricta controlă a Jidanilor. Roza Șandor fiind mort și Dăian neștiindu-se unde e, zidirea de cheuri d'ocamdată se sistéză.

§. 7. Călcarea dispozițiunilor acestei legi §§. 1—8 se privește de transgresiune, care dă hoților și tâlharilor ocașiune

la fărădelegi, și se pedepsește cu închisoare dela 1. până la 7. ani.

§. 8. Pentru sterpirea inclinațiunilor la fărădelegi, indiviții suspicioși se împărtășesc cu 10 franci la di din bugetul statului.

Măsurile acestea se recomandă nunumai în interesul siguranței avercii publice dăr și al prosperării meseriei umilit sub scrișilor.

Comitetul central al hoților tâlharilor și pungășilor din București.

Urzică Scandalografescu.

„Peritifitis“ numesc medicii moderni bôla de care a murit Gambeta. Eu am cetit toți clasicii grecești dar nam dat de terminul „Peritifitis“, pe care ș’un Xenofon ar putea fi mândru când l’ar fi aflat. Neci Aesculap n’a fost în stare a me convinge, că vrurul din vechii gréci ar fi murit de

„Peritiflitis“. Așa am venit și eu la convingerea, că „Peritiflitis“ numără între acele morburi, de care un om trebuie se móră mai demulte ori pentru-ca medicii se pótă cu tótă positivitaea afirma, că a murit de Peritiflitis“.

Una stă: Gambeta s'a îngropat, și devreme ce chiar și Alexandru cel mare după mórte s'a îngropat, de aceea și cei măi vestiți medici ai Europei pot afirma cu tótă positivitaea că Gambeta a murit.

Noi proștii voind a ne esplica mórtea lui Gambeta đicem: A murit, că n'a mai avut đile. Medicii moderni đic: Nu! Gambeta a murit de „Peritiflitis“!

Ceși cugetă medicii, acești conducteri ai trenurilor separate între lumea acésta și ceialaltă sub terminul Peritiflitis, sau decă în genere cugetă ceva, cu unul, carele nu posod neci batăr o Diplomă de mósă nu cimi pot inchipui.

Altcum aflu mania doctorilor mórni d'a esplica despărțirea sufletului de trup prin termini luați din limbile mórte fórte naturală. Știința medicilor e un monopol al neștiinței. De aceea e mai mult ca natural, că c'um mort nu poți vorbi decăt în limba lui. Dela un mort nu poți pretinde ca se vorcésă o limbă vie.

Asadér nu se mai póte nega: Gambeta a murit de „Peritiflitis.“ În tocma așa precum a murit calul țiganului, pentru-că n'a mai putat aștepta până-ce resare iarba. Și credeți-me, fómca după revanș e asemenea ca și fómca după iarba!

Gambetta e mort, iarba va crește; Vivat revanșul,

Epigrame.

dedicate amicului meu Dr. X.

'Mi ești amic și me iubești?
 Déca e așa și nu glumești,
 Poți veni des, dér rogu-te lasă
 Și titlu, și sticle și hapuri acasă.

Ascultă! eu sînt sănătos
 Și âmbļu vesel și voios;
 Dăr âmbļu fiin-că nu prea vorbiu
 Și fôrte rar ne întălnim.

Deună-đi m'am îmbolnăvit
 Și prin depeșă te-am poftit;
 Norocul meu că mai uitat
 A doua đi m'am și sculat.

Cui vrei ca se poftesti noroc
 Din suflet sincer și cu foc
 Đi-i sé-l ferescă Dumneđu
 De tin' și meșteșugul teu.

Când Dumneđu pe Adam l'a creat
 Și cu Eva la cununat
 Le-a đis: se creșteți, sé ve înmulțiți!
 Iar Dofterii când li i-a trămis
 Bieților ómeni așa le-a đis:
 „Acum ai dracului sé fiți!“

Me 'nfior, me 'ngrozeșe,
 Când un lup întâlnesc;
 Dér sufletu-mi iese și pulsu-mi s'oprește,
 Când ochiu-mi în cale vrun doftor zărește!

Între lumea viilor și lumea morților
 V'a pus destinul 'naintea porților
 Ca celor ce nu pot se între ușor
 Se le mai dați câte-un picior.

Ori cât ai âmbra și te-ai cășni,
 Eu cred că n'ai putea găsi
 În lume atâtea tipografii
 Se fiă capabile-a tipări
 Bilete de vizită se poți oferi
 La toți cunoscuții ce vi întâlni
 Când în lumea cealaltă te-ai treși.

Nu me mir că ești gras, sănătos și vonic
 Și că 'n lume nu poți se te speri de nimic;
 Dér de una ȕeu caut se me mir în fine:
 Că nu te 'nfiorezi de tine!

Numai sticlarii și croitorii
 Tipografii și 'ngropătorii
 Și fabricanții de hârtie;
 Câștigă din a vóstră meserie;
 Și și acestia numai când dau
 Și afară de bani nimic nu iau.

Înzedar ve căsniți și ve 'ncercați
 Pre noi de bóle se ne scăpați
 Pân nu ne veți scăpa de voi:
 Cea mai grea bólă pentru noi!

 Direcția Căilor ferate

A avut, crede-me, dreptate
 Punând și doftori in funcțiune,
 Căci lumea nu mai póte spune
 Că mor ómenii numai de bóle
 De deraieri și carambóle.

 Când pleci cu trenul sau cu dresina

Se-ți pui în practică medicina

La vrún amplotat fără noróc Library Cluj

Adu-i cu tine și om în loc!

 Apropos! când voiu vrea

Ca se scap de-un casier

De v'run reu lucrător seau cartonier

În loc de-a mai scrie la Direcțiune

Se'l destitui mai iute pe tin te voiu pune.

 De câte ori prin telegraf

Ți scriu se vii la vrún bolnav,

Atunci mi se pare că cruda sórte

M'a pusu se subscriu o sentința de mórte!

 Doftorii toți și farmaciile unite

Sânt dóue armate nebiruite.

Voi toți, cari doftor luați,
 N'ar fi mai bin' se vă cumperați
 O sfóră ieftină se v'acățati?
 La ce pe doftori se procopsiți
 Jar pe copii se-i sërăciți.

Cu cât facultătea vóstră 'nflorește
 Cu atât omenimea întinerește
 Căci cu cât medicina înaintează
 Cu atâta cărunții se 'mpucineză.

Ferice de omul ce te-a chiămat
 Și a cărui adresă o-ai uitat!

Un doftor când plăcă la pacient
 Are cu sine și un asistent,
 E mórtea, pe care când plăcă acasă,
 Bolnavului în pat i-o lasă.

Ori cât aste versuri te-ar ințepa
 Ori cât de crud eu ți-aș părea,
 N'aș puté scóte nici când din tine,
 Atâtea gemete șudori și suspine
 Câte-ai scos tu cu-a ta sciință
 Din oménésca esistența.

Ș acum aș voi ca se nu iau diua bună
 Precum au și alți obiceiul se-ți spună,
 Dér me tem că de-oi dice! Sănătate noroc!
 Vei fi mănios pe mine foc!

Mefistofelișor.

Sus Marcule.

Eu me bazez pe lege și legea se bazează pe mine
Gall către Câmpănari cap 0'3.

Dina, dina, dina, da!

Hop și țup pe doi grițari
Ca și domni câmpănari
C' așa-i dată-n carneval
De nu cređița spune Gall!

Sus Mărcuț, mâncate-ar ura,
Ca părintele Mătura
Și ca fiu-i procopsit
Și ca șefu-i mult cinstit!

Ce gândești tu mei Mărcule,
Că-n Câmpeni n'ar fi și mule
Numai tot ómeni cu glavă?
O, ho, ho! că faci gâlceavă!

Presupui la câmpănari
O glavă de doi grițari
Când s'au pus de oberlehrer
O mătură cât un kelner?!

Presupui simț de pudóre
La câmpănan — frațióre
Când pe mătura — cotor
O au pus'o controlor?!

Presupui simț de rușine
La mulți câmpănari vecine,
Când p'o mătură cu pont
O au pus preșident la fond?

Ce și-ntreb — că dóră Gall
Ortodoxul cardinal
Conduce cu 'nțelepțiune
Lucrurile de minune?!

El șci bine și de rost
Că mătura-i lucru prost
Cu tóte că la Sibiu
A dus Mițele la riu.

El șci cum că măturoiul
Alias Ciurar — Cioroiul
Va fi recunoscător
Cu un porc grohotitor;

Apropos; fără decret
Nu vru merge-un porc secret
Preste mândrul Arieș
Cătră Stremțul nevoieș!

Hei, părinte protoplópe,
Hai tu cevași mai aprópe
Se te sărute in gură
Pragoslavnica Mătură!

Dar nu eși din Abrud,
Părinte protă absurd
Că lumea te-a deochia
Pentru diligența ta!

Ce va ȃdice culta lume
Când va 'auđi anume
Că dintre cinci concurenti
Făcuși mătură și-un stremț.

Ce va ȃdice când i-ói spune
Ca Măria Ta anume,
Mai preferesci dobitoce,
A la Mătura din cóce;

Ce va ȃdice când i-oi spune
Cum că DTa anume
Nu mai dai nici două zale
Pe concursul din ziare.

Ce va ȃdice Patița,
Când ceti-va foita
Că făcuși geșeftării
La Cămpeni din dăscălii?!

Dar consistorul ce a ȃdice
De va miroși c'aice
Faci mai multe neghiobii!
Chiar decât el prin Sibiu!

Mult me tem neicuțo bade
Că vi la mine 'ntre labe
Și te-mpătur intrun plic
Și te trămit la Calic
Plecățiune se dee Dđieu!

Prorocul Bileam

BCU Cluj - Central University Library Cluj

Despre întâmplările în luna lui Februarie.

M. 1. Conferința europeană dela Londra decide cu unanimitate, că Dunărea trecând prin Poștile-de-fer fără 'act de emigrare, nu poate câștiga în România indigenatul.

M. 2. Francezii jăcă pe vîrful unui Vezuv „cancan“ și temerea e motivată, că decă Vezuvul erupe, lava se petrifică în forma unui rege.

J. 3. În Budapesta se arangează un bal al antisemiților, la care Tisza jăcă „Encyclica“ în favorul celor săraci cu duchul.

V. 4. Domnul Negrea serbează jubileul de 10. ani decând și-a dat vaca văcariului dela mânăstirea lui Brașovean-Vodă din orașul groșiței de lemn pe muls. —

S. 5. Împăratul tuturor Rușilor mută încoronarea sa pe primăvara anului 1983.

D. 6. Preoții din diecesa Drăguții se rógă lui Dumneșeu pentru „pacea de sus“ pentru-că „pacea de jos“ a luato Dracul.

L. 7. Sécuii se laudă, că de n'ar avea mălaiu, sau dupăcum dicem noi cei de pe Hărtibaciú „mămăligă“ și ceapă, ar fi siliți a posti ca Români.

M. 8. În întreg protopopiatul Făgetului nu se află om care póto dice că prota Tanasi a furat vroapétră de móră.

M. 9. Egalitatea naționalităților din Ungaria strigă : Împărțitau hainale mele și pentru cămașa mea au arucat sorti. —

J. 10. Locuitorii Ungariei, cărora lea mai lăsat Szapáry 6 fi. 50 cr. în pungă, se spëndură de „Crucea roșie“ pentru humanitate.

V. 11. Cei spëndurați se uita'n drépta și'n stânga și, nu vèd neci un tâlhar.

S. 12. Tălharii adună la picioarele „Crucai roșie“ miliónele còstigate prin operațiunea finanțiară a spëndurării și strigă celor spëndurați: „Noroc la tîrg“ !

D. 13. Losurile loteriei „Crucea roșie“ notează o valóre de 5 fi., dér fiind-că și zarafii etcetera fii din séménța lui

Kehn & Deutsch de Hatvan vor se trăiescă, de aceea se vînd cu 6 fi. 50 cr.

L. 14. Cei-ce nu pot aştepta câştigul d'o 100,000 fi. din lotăria „Crucea roşie“ mulţămesc lui Dumnezeu c'au perdut numai 6 fi. 50 cr.

M. 15. Următorii celor-ce odiniórâ, la pólele muntelui Sinaii, se închinau la viţálul de aur, ađi, la pólele bancrotului Ungariei, se'nchină la: „Crucea roşie“!

M. 16. În Budapesta se vorbeşte într'o đi mai mult nemţeşte, ca'n tóte părţile unde există societăţi pentru maghiarizare, într'u'n an, ungureşte.

J. 17. Principele Plom-Plom serbézá la Paris jubileul de 30. de zile al prostiei şi neprecauţiunei napoleonişilor moderni. Întreagă Europa-i gratulează „post-arestante“.

V. 18. Aflându-se ordurile furate ale grafului Andrásy, se mai caută numai după meritele, pentru cari vestitul graf a primit acele orduri.

S. 19. Naţionalităţile din Ungaria, în faţa societăţilor pentru maghiarizare, refuză privilegiul cugetării ş'al vorbirei, şi reintră între dobitóce.

D. 20. Dobitócele vėdend o înmulţire neaşteptată trimit naţionalităţile într'un institut pentru creştere, sau după cum dic cei din Ronânia, într'un pensionat.

L. 21. Camera dobitócelor se convócă într'o sesiune extraordinară pentru revisiune constituţiunei şi voteaza în favorul naţionalităţilor dreptul de indigenat.

M. 22. Camera dobitócelor cumpără opurile lui Hundfalvi Pál pentru d'a lăți cultura în cele mai inferioare clase ale poporului.

M. 23. Pentru republica Franciei se caută un rege.

J. 24. Noua lege pentru cămătării a Ungariei întredice femeilor împovărate cu gemeni nașterea.

V. 25. Operațiunea matematică a subtracțiunii se mărginește în Ungaria și cine, subtragând, voiește a împrumuta, nu pôte mai mult decât „unul“ și și p'acésta numai dela Rothschild.

S. 26. Cămătării din Ungaria se bucură că'n noua lege pentru cămătării află un nou scut legal la tragerea pelei publicului prestăcurechi. / Central University Library Cluj

D. 27. Szapáry escrie pentru ocuparea a 300,000 posturi de executori de dare concurs și introduce în Ungaria darea pentru visuri.

L. 28. Luna lui Faur vine la convingerea că decă ziua de 29. nu i s'a furat în București, desigur i s'a furat în Budapesta.

Cocóna Gurădulce.

Motto: Date'nlături filosofie, că me'nglod
in tine ca damele din Sibiiu in
șleपुरi! Mițuluc!

Nu știu ce va ieși din scóla, ce damele române din Sibiiu și-au propus a face pentru fetițe, dér balul din est an le au suces. Mițuluc! Quintesența elitei Sibiiului fără deosebire de reuniunile pentru maghiarizare, germanizare etceterazare a luat parte la bal. Mițuluc! Ghermanizațiunea d'o diniórá cu maghiarizațiunea modernă au jucat in 23. Ianuarium 1883 cu Sabina lui Traian hora cosmopolitismului in profitul gintei latine. Mițuluc!

Meritul, fără indoială, e al damelor române din Sibiiu, pentru-că al lor era balul, și ele representând in séra de 23.

Januarium 1883, ca totdeauna, geniul românismului, care necicând n'a fost contrar dezvoltării individuale al diferitelor naționalități, au știut da balului lor un aranjament cosmopolit. Mițuluc! „Der deutsche Michel“ și „Husariul lui Arpad“ au jucat în 23. Ianuarie 1883 cu „Badea Jón“ brăul unirei după melodia: „O turmă ș'un păstor“. Mițuluc! Mie'mi vine a numi balul damelor din Sibiiu din est an, în care singurati-cele elemente poliglote au dispărut în un întreg, iar întregul și-a manifestat puterea sa potențată în nedivisibilul amor pentru un scop filantropic: „Harmonia transcendentă. Mițuluc!

Dér stăi cocónă Gurădulce, c'ai lunecat p'un teren, pe care nu cresc sóreci și mâța nu'ți póte urma. Căț! „Sutor ne ultra crepidam“, sau pe românește: „La ca'apod cocónă Gurădulce. Mițuluc!“ Lasă harmoniile transcendente: E vorba d'un bal românesc. Mițuluc! Și óre fosta balul damelor române din Sibiiu un bal românesc? Căț! În idee da! Mițuluc! Forma ia lipsit. Căț!

„Forma dat esse rei“ sau pe românește: „Damelor române din Sibiiu se recomandă mai multă minte!“ Mițuluc!

Forma necicând se nu se jertfescă pe altarul ideii. Căț! Ca idea se se pătrundă de cunoștința senzuală, fără de care nu există cunoștință, are neapărată lipsă de formă ca și sufletul de trup. Mițuluc! Ideea fără formă nare îndreptățire la existență reală, iar ideea unui bal românesc se manifesteză prin cătrintă: Vivat damele din Brașo. Mițuluc!

Norocul damelor române din Sibiiu, că ideea balului lor din est an s'a manifestat în forma unei țarence dela Seliște. Mițuluc! Unica Seliștencă a dat ideii de bal român forma cuvenită, și forma a fost perfectă. Mițuluc!

Jată că s'a rezolvat problema: Ș'o rîndurică face primăvara. Mițuluc! Fără Seliștencă, care unica a apărut la bal în costum

național român, balul damelor române din est an ar fi putut fi ș'al Matyașilor din Cisnădióra. Cât!

Și ce e mai semnificător: Costumele dela Paris d'o valóre de 1500 franci și d'o durată de ađi pe mânc, s'au turtit la părete d'un costum țărenesc dela Seliște de 60 franci ș'o trăinicie decenară. Mițuluc!

Opiniunea e deja generală: Tóte șlepurile damelor române aduse dela Paris laolaltă nu s'au admirat de public atâta, cât s'a admirat pânzătura albă, în valóre de 3 franci, ce inpodobea capul Seliștenței. Mițuluc!

Cocóna Sfecla, când Selištenca a intrat în bal, ș'a secerat aplausul general, s'a retras în garderobă, și de ciudă a început a-și sări cu picioarele pe șlep, ș'al calca ea p'o zdrénța aprinsă. Cât! Iar ducându-se dela bal acasă, și-a rupt șlepul puzdării, și-a zămis și gîmbul din itceafă, și plesnind cu acesta pe coconul Sfeclău mereu preste nas i-a ăis: Prostule, gugumanule, cap de dovleac, nu știai tu se'mi aduci pentru bal un costum țărenesc din Seliște?! Cât!

Pe ce cunosti martirul.

Nevesta: Auți bărbate, fosta Sfântul Petru un martir?

Bărbatul: Eu deu nu știu decât a fost însurat!

Răspuns nimerit.

— Of, coconiță dragă, este'mi permis a ve întreba unde locuiți?

— Nu domnul meu! Eu încă nu te 'ntreb, ce cocon obraznic locuiește în odaia domnitală!

Replică.

Căpitanul: În viața mea n'am vădut cătană așa proustă. Cât de'nțelept se'ți esplice omul ceva tu nu bagi în cap!

Cătana! Se am iertare domnule capitane, asta n'ați încercat neci odată.

Dlui Pontifex. Nu! Dăcǎ n'ar fi călugari din Sibiu a'și dice: Dă-i Dracului!

Domniata-i poți da, pentru-că deca-i dai și te refuză nu'ți pasă, dér eu nu me pot strica cu Dracul!

Lasă se analizez cu materia și deca nu te mulțamesc și pe Domniata și și pe Dracul, atunci se fiu eu al Dracului!

* * *

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Archicatârului din strada Măcelarilor:

Mă Nicolae, tu minți. Ții nu ți-a scris M. V. din Sibiu nici un articol. Tu te-ai speriat d'un vânt, și pe mine me faci se cred, că și catârii au năravul cailor!

Jată ce scrii tu acolo, unde se finește spinarea Telegrafului Roman Nr. 8 din est an, și unde edicetele gr. or. încep a lătra:

„Posta Redacțiunii. Domnului M. V. în Sibiu. Din adins nu ne facem treabă cu organul arădanilor „Biserica și Scoala“, de aceea nici nu aflăm loc în foia noastră pentrn articolul picant, ce-l adresezi numitului „Leibjurnal“. Ce te miri că „Biserica și Scoala“ espedează abonanților sei că adaos **„Calicul“**? când poți se scii, că mai an tot „Bis. și Scoală“ făcea propagandă pentru aceea murdărie literară chiar în colobanele sale. Gustul unor oameni nu se poate

regula, de asemenea nici cordialitatea unor prelați, care încă va fi având rațiunea sa“.

Și ce ții Niculae, nu-i asta minciună? Dacă nu atunci e sigur un vis, și eu me mir de tine, celce ai trecut de 40 de ani, cum poți tu fi chiar și-n vis atât de prost!

Mă Niculae! Eu nu știu ce ai tu și celelalte nule, între cari Șaguna odinioară a apărut atât de mare, cu Biserica și Școla“ din Arad. Dacă ți-a scris însă M. V. din Sibiu un articol picanț la adresă „Leibjurnalului“ trimitemil mie spre publicare, pentru-că publicul Telegrafului Roman așa și așa nu-i dedăt la cetirea de articli picanți.

Pentru-ce imputi tu, mă Niculae, lui M. V. mirarea, că „Biserica și Școla“ a expedit abonaților sei anunțul de prenumerațiune al Calicului? Tu trebuie se' îmbrățișești cântând de bucurie: „Solamen miseris socios habuisse malorum“!

Pentru-ce nu faci tu atari imputări: Observatoriului, Luminătoriului, Gazetei Transilvaniei, Romanului, Timpului Reformei, și altor diare, cari asemenea au expedit abonaților sei anunțul de prenumerațiune la Calicul? Au crești tu, me Niculae, că Telegraful Roman, când s'ar redigea de ómeni cu creștere europeană, n'ar fi expedit abonaților sei anunțul de prenumerațiune al Calicului?

Mă Niculae! Când un bîchier, scriînd despre Calicul, s'ar folosi de termirul „murdărie literară“ a'și cugeta că scriînd, totodată se freacă cu spinarea de zidul prăvăliei lui Misselcacher, tu însă, carele d'atâta ani trăiești cu diaristica din strada Măcelarilor în concubinată, crești tu, că pôte cineva spela murdăria din strada Măcelarilor fără ca se mânjască apa? Crești tu că Hercule, curățînd grajdul lui Augias, nu s'a mînjît?

Mă Niculae ! Răspunde la întrebările acestea și te asigur, că răspunzând, ai regulat gustul ómenilor, pe care tu'l cugeți neregulabil !

Privitor la cordialitatea unor prelați — fără rațiune — adresează-te : „Strada Măcelarilor Nr. 32. catul I“ și decă tu Niculae cređi, că cu Vivleimurile din Telegraful Roman ale marelui Andreiu, ai făcut primului prelat gr. or. din Ungaria și Transilvania, serviții „cari încă vor fi având rațiunea lor“ atunci te asigur, că „murdăria literară“ se ridică în biserica gr. or. la rangul de dogmă !

În fine și înțér nos 'ți mulțămesc de atențiune frate Niculae. Eu mi-am fost uitat de voi pițigoi și de aceea de mult nu m'am înglodat în murdării. Acum mi-am comundat niște Vircolaci direct din Calea Laptelui, și decă acestea, frate Niculae, nu știu vor mânca luna, și de neci obiielele legendari ale ciobanului n'or mai rămânea, atunci se'mi ȃici cum ȃicea marele Andreiu : „Spitzbub“ !

Mai multor Domni : Nu disperați pentru-că nu ve putem folosi lucrările Dvóstră în forma trímishă. Se vor considera în altă formă. Scrieți faptele góle precum se'ntémplă și lăsaține nouă grija d'ale presenta în forma cuvenită.

Calicul se expedează regulat, dér se fură mult mai regulat. Adevărat că's miserabili hoți, cari nu pot fura alteceva. Reclamați și veți primi duplicate, aveți ícsă grija se nu vi se fure și reclamația.